

HULES BÉLA

Ugyanonnan - ugyanoda

Mint a vesszőfutás.

És minek?

És hová?

Vissza a kéz, az ujjak örömeihez?

A küszködéshez a billentyűkkel: BOCI BOCI TARKA?

*Az örökkévalóság vagy inkább az örökké ottmaradás (a be nem lépés)
kapu-kódját kerestem?*

*Én voltam; akkor, addig voltam én, tízujjú ragadozó,
sárkány*

aki talán a Szivárvány Őrét is elragadja.

Mint ahogy az apró csigákat szedtem össze, ami csak a markomba fért.

Mivégre?!

Emlékszem,

a lépcsőfeljáró oldallapjára raktam őket,

ahol összesültek a nyomorultak a napsütésben.